

Hvordan vil du træne din næste spaniel ?

Hvorfor handler denne artikel om din næste spaniel og ikke om hvordan du træner den nuværende. Det gør den fordi jeg ofte ser træningsproblemer som kunne være undgået, hvis man blot havde startet tidligt og rigtigt.

Du har egentlig en god hund (synes du selv) den går godt nok lidt stort, den preller også på vildt som rejser og så knaldapporterer den; men det er altid den som kommer med det vildt som skydes på jagter hvor du er med. Alligevel synes du det kunne være fint hvis den ikke prellede for du har jo haft hunden i vejen for skud til hare. Det kunne egentlig også være rart hvis den lettede fuglene lidt tættere på dig så du selv fik lidt flere skud chancer og så er der jo også ind imellem også nogen som sender et surt blik når din hund overtager apportering, uanset hvilken hund som har rejst fuglen.

Hvad er det som er gået galt? Som regel to ting, dels manglende formning af den arvelige adfærd, dels for dårlig og inkonsekvent træning.

Cocker og Springer Spaniels avles i Danmark i to linjer, en jagtlinje og en standardlinje (udstillingstypen) og det er især med jagtlinjen det går galt. Hos spaniels af jagtlinjer ligger de arvelige egenskaber for jagt meget højt og formes disse ikke i den rigtige retning vil det næsten altid give problemer senere. De arvelige egenskaber formes nemlig uanset om vi griber ind eller ej. Det er også vigtigt at være opmærksom på at man med meget lærenemme hunde har en meget lille fejlmargen ved træning. Populært kan man sige at hvis man laver en træningsfejl kan den hurtigt rettes med et par dages målrettet træning, Gentager man samme fejl to gange skal man bruge uger på fejlretning, laver man fejlen tre gange skal man bruge måneder og laver man den flere gange skal man bruge år, eller den bliver umuligt at rette. Det betyder også at adfærd som hunden har lært sig selv og fået lov til gennem dens første leveår er meget svære at træne væk og nogle gange ligefrem umulig. For at forstå hvordan man skal forebygge dette, må man kigge nærmere på de arvelige egenskaber. Man siger normalt hunden har jagtlyst; men denne jagtlyst består af flere momenter.

Det er lysten til at søge efter frisk vildt. Vi kan ikke give hunden større vildtfinderevne end den arveligt er udstyret med; men vi kan forme dens naturlige kryds søg så den dækker terrænet bedst muligt. Det skal vi begynde på når så snart vi er sikre på vi kan stoppe hunden for vildt i opfløj/spring.

Lysten til at samarbejde med føreren ved frivilligt at søge indenfor skudhold. Det er jo vigtigt for resultatet af jagten, at det vildt hunden finder lettes indenfor skudhold, hvilket vil sige max 15-20 meter fra jægeren. Vi må derfor for aldrig forsøge på at på hvalpen eller unghunden til at søge længere ud end denne afstand og går den kortere er det kun positivt. Søget skal nok bliver stort nok den dag hunden kommer på vildtrigt terræn.

Viljen til at respektere noget som flygter, enten det er den opflyvende fugl eller den springende hare. Denne egenskab ligger også arveligt i en spaniel; men den kan meget let ødelægges. Hvis man kigger på en hvalp som første gang letter en solsort i haven, kan man se at det giver et sæt i hvalpen, ørerne kommer op og den stopper op. Det skal man udnytte til at stoppe hvalpen med sit fløjtet. Man starter inden døre med at lære hvalpen betydningen af sit fløjten, hvilket nemt kan gøres i løbet af nogle dage i forbindelse med fodring. Når hvalpen kender sit fløjten udnytter vi dens indbyggede lyst til at stoppe for noget som flyver ved at fløjte den sit. Denne lyst til at stoppe for noget bevægeligt arbejder vi også med under den indledende apporteringstræning hvor vi lærer hvalpen at respektere en kastet dummy.

Viljen til at apportere ligger også arveligt i en spaniel. De vil gerne gå rundt med noget i munden og samler i princippet al ting op. Vi skal starte allerede i otte ugers alderen med at lære den lille hvalp at apportering er lige ud og lige hjem og den altid skal "spørge om lov" til at apportere. Vi starter inden døre, et sted hvor hvalpen kun har mulighed for at komme tilbage med dummyen. Vi lader

aldrig hvalpen knaldapportere; men holder den roligt tilbage i kastet. Gør vi dette rigtig har hvalpen allerede i 3-4 måneders alderen lært impuls kontrol og respekterer den kastede dummy og venter på signal til at hente. Det er meget vigtigt at vi ikke interesserer os for hvordan hvalpen afleverer, bare den kommer tilbage med dummyen. Den rigtige aflevering og det at holde fast venter vi med til vi starter på grundtræningen. Herudover sørger vi for at rose hvalpen hver eneste gang den samler op og bærer også selv om det er ens nyeste sko.

Disse fire momenter ligger arveligt i hunden skal formes i en for os ønsket retning indenfor hundens første leveår. Former vi ikke disse arvelige egenskaber gør hunden det selv og som regel ikke i en retning vi ønsker og dermed står vi med nogle træningsproblemer som kræver en meget stor indsats at træne væk.

Så måske du med den næste hund skulle tænke på at starte tidligt og fremfor alt rigtigt.

Steen Stenild

Spanielskolen, www.tacora.dk